

หยุด เป็นตัวสำเร็จให้	จำไว้
หยุด นิ่งดังภายใน	กายแก้ว
หยุด ในหยุดต่อไป	เรื่อยเรื่อย
หยุด อย่างนี้ฉลาดแล้ว	บ่วงเร็วพญามาร

สุนทรพ้อ

ตอนที่ ๑๘

กายธรรม (ธรรมกาย)

ตามรอยฯ ได้นำพาท่านผู้อ่านไปในหนทางสู่นิพพาน ด้วยการเดินตามทางสายกลาง กลางกายที่ศูนย์กลางกาย ดวง ๖ ดวง และกายภายในมาได้ ๘ กายแล้ว ในตอนนี้ยังมีกายอีก ๑๐ กาย ซึ่งทั้ง ๑๐ กายนี้เรียกว่า กายธรรมทั้งนั้น เป็นกายที่จะได้เดินทางให้ถึงกันต่อไป

คำว่า “กายธรรม” หรือ “ธรรมกาย” เป็นคำอยู่คู่กับหลวงพ่อดาวพิกุล เพราะหลวงพ่อดาวพิกุลเป็นผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย หรือเป็นผู้ค้นพบวิธีปฏิบัติเพื่อให้เข้าถึงธรรมกาย

ธรรมกายเป็นสิ่งที่หลวงพ่อดาวพิกุลย้ำทุกๆ ครั้งในพระธรรมเทศนาของท่านว่า “**ควรปฏิบัติให้เข้าถึงให้ได้**” ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน ๑๐ กาย คือ

กายธรรม (หรือกายธรรมโคตรภู) กายธรรมโคตรภูละเอียด

กายธรรมพระโสดาบัน	กายธรรมพระโสดาบันละเอียด
กายธรรมพระสกทาคามี	กายธรรมพระสกทาคามีละเอียด
กายธรรมพระอนาคามี	กายธรรมพระอนาคามีละเอียด
กายธรรมพระอรหัต	กายธรรมพระอรหัตละเอียด

ดังนั้น เพื่อความเข้าใจในเรื่องของธรรมกายยิ่งขึ้น ตามรอยฯ จึงนำเรื่องราวของธรรมกายที่หลวงพ่อดำกล่าวไว้ในพระธรรมเทศนาของท่านมาให้ท่านผู้อ่านได้ศึกษา

คำว่า “ธรรมกาย” นั้นมีกล่าวยืนยันไว้ในพระไตรปิฎก หลวงพ่อดำได้ค้นคว้ามายืนยันไว้ในพระธรรมเทศนาของท่าน ดังนี้

ธรรมกาย คือ พระพุทธเจ้า

“กายมนุษย์เป็นพระพุทธเจ้าไม่ได้ จะเป็นพระพุทธเจ้าได้ต้องเป็นธรรมกาย ธรรมกายเท่านั้นเป็นพระพุทธเจ้าได้

พระองค์รับสั่งด้วยพระองค์เองว่า

‘ธมฺมกาโย อหํ อิติปิ

เรตถาคตฺ คีธ ธรรมกาย’

ธรรมกายนั้นเป็นพระพุทธเจ้า เป็นพระตถาคตแท้ๆ ไม่ใช่อื่น อีกนัยหนึ่งในพระสูตรต้นตปิฎกแท้ๆ ตรัสไว้ว่า

‘เอตํ โข วาเสฏฺฐา ธมฺมกาโยติ ตถาคตสฺส อธิวจนํ

ดูก่อน วาเสฏฐโคตรทั้งหลาย คำว่าธรรมกาย ธรรมกายนั้นเป็นตถาคตโดยแท้’ รับสั่งอย่างนี้ ธรรมกายนั่นเอง คือพระตถาคตเจ้า”

(จาก ภัตตานุโมทนาคาถา ๙ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๓๗)

ธรรมกายเป็นชื่อตถาคต

“พระสิทธัตถะทรงกระทำความเพียรอยู่ถึง ๖ พรรษา จึงพบรัตนะอันลี้ลับซับซ้อนอยู่ในพระองค์ คือ ธรรมกาย มีลักษณะเหมือนพระปฏิมากร เกตุดอกบัวตูม มีสีใสเหมือนกระจก ปรากฏอยู่ในศูนย์กลางกาย

ที่ว่านี้มีหลักฐานในอัครัญญสูตร ที่พระองค์ตรัสแก่วาเสฏฐสามเณร ว่า ‘ตถาคตสฺส เหนฺตฺ วา เสฏฺฐาธิวจนํ ธมฺมกาโย อหํ อิติปิฯ’ ใน สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย ปาฎิกวรรค ยืนยันความว่า ‘ดูกร วาเสฏฐสามเณร คำว่าธรรมกาย ธรรมกายนี้เป็นชื่อตถาคตโดยแท้”

(จาก พุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ)

ตถาคต คือ ธรรมกาย

“พระองค์รับสั่งกับวักกกลิภิกขุว่า
‘อเปหิ วกกฺกลิ วักกฺกลิจงถอยออกไป
อิเม ปุติกาโย ทสฺสนํ มาดูโยเล้าร่างกายตถาคตที่เป็นของเปื่อยเน่า
โย โข วกกฺกลิ ธมฺมํ ปสฺสติ โส มํ ปสฺสติ เนฺนํ ลำแดงวักกฺกลิ ผู้
ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นเราตถาคต
ธมฺมกาโย อหํ อิติปิ ผู้ตถาคตคือธรรมกาย’
นั่นแน่ะ บอกตรงนั้นแน่ะว่า เราตถาคตคือธรรมกาย ธรรมกาย
นั่นเองเป็นตัวตถาคตเจ้า”

(จาก พุทธรัตนะ ๒๖ เมษายน พ.ศ.๒๔๙๗)

นอกจากคำกล่าวยืนยันที่มีกล่าวไว้ในพระไตรปิฎกแล้ว หลวงพ่อยังได้อธิบาย เรื่องราวของธรรมกายไว้ในพระธรรมเทศนาของท่านอีกหลายตอน เช่น

“ธรรมกายนี้ คือ พุทธรัตนะ
ดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกายนั้น เรียกว่า ธรรมรัตนะ
ธรรมกายละเอียดอยู่ในกลางดวงธรรมรัตนะนั้นเรียกว่าสังฆรัตนะ”

(จาก ภัตตานุโมทนาคาถา ๑๐ พฤษภาคม ๒๔๙๗)

ธรรมกายเป็นแก่นสารของพระธรรมวินัย

“...ทำให้มี ให้เป็นธรรมกายขึ้นนั้นนะ เป็นแก่นเป็นสาระในพระพุทธ ศาสนา เรียกว่าเป็นแก่นแน่นหนาทีเดียว ได้ชื่อว่ายึดไว้ได้ซึ่งแก่นสาร ของตนทีเดียว

อาทมิ สารเมว อตฺตโน ยิดไวัได้ซึ่งแก่นสารของตนทีเดียว

ได้ธรรมกายแล้ว ทำธรรมกายนั้นให้เป็นพระโสดาปัตติมรรค
โสดาปัตติผล สกทาคามิมรรค สกทาคามีผล อนาคามิมรรค อนาคามีผล
อรหัตมรรค อรหัตผล เป็นลำดับขึ้นไป อย่างนี้พบแก่นสารในธรรมวินัย
ของพระศาสดาแท้”

(จาก กรณียเมตตสูตร ๑ มัชฌิมนิกาย พ.ศ.๒๔๙๗)

ธรรมกายเป็นตัวแท้

“อตฺตาสมมุติ ได้แก่ กายมนุษย์ กายทิพย์ กายรูปพรหม กาย อรูป
พรหม เพราะกายเหล่านี้ยังมีเกิดมีตาย เป็นกายส่วนโลกีย์ ยังมีกายอีก
กายหนึ่งซึ่งเป็นกายโลกุตตระ คือ ธรรมกาย ธรรมกายนี้แหละเป็นอตฺตาแท้
หรือตนแท้”

(จาก พุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ)

ธรรมกายเป็นนิจจัง สุขัง อตฺตา

“สังขารทั้งปวงไม่เที่ยง สังขารทั้งปวงเป็นทุกข์ ธรรมทั้งหลาย
ไม่ใช่ตัว หลีกจากสังขารทั้งหลายที่ไม่เที่ยง สังขารทั้งหลายที่เป็นทุกข์
หลีกจากสังขารเหล่านั้นไปเสีย ธรรมทั้งหลายที่ไม่ใช่ตัว หลีกจากธรรม
ที่ไม่ใช่ตัวไปเสีย เข้าถึงตัวให้ได้ เข้าถึงธรรมกายให้ได้ ธรรมกายเป็นตัว
ธรรมกายเที่ยง อื่นจากธรรมกายเป็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา....ส่วน
ธรรมกายนั้นเป็นนิจจัง สุขัง อตฺตา”

(จาก ติลักขณาทิคาถา ๑ สิงหาคม พ.ศ.๒๔๙๗)

ถึงตอนนี้ก็คงจะพอรู้จักเรื่องของธรรมกายบ้างแล้ว คุณของการเข้าถึงธรรมกาย
มีอย่างไรบ้าง หลวงพ่อท่านได้ให้ความรู้ไว้หลายตอน ดังจะยกมาแสดงต่อไปนี้

ธรรมกายรู้จักภูตผีปีศาจ

“พวกธรรมกายเขาเห็นด้วยกันทุกคน ภูตผีปีศาจเหล่านี้ มีธรรมกายแล้วก็เห็น เห็นชัดๆ เอามาเล่าให้ฟังได้ รูปพรรณสัณฐานเป็นอย่างไร นี่วัดปากน้ำมีธรรมกายมากนะ ถ้าอยากจะรู้ว่าภูตผีปีศาจมีรูปพรรณสัณฐานเป็นอย่างไรแล้ว ก็ไปไถ่ถามกันได้ พูดกันได้ว่ากุมภภันท์นั้นเป็นอย่างไร ไปไถ่ถามกันได้ พูดกันได้ แล้วยังมีอีกมากมายที่เรา ยังไม่รู้จักรันะ”

(จาก พุทธรัตนะ ๒๖ เมษายน พ.ศ.๒๕๔๗)

ธรรมกายรู้วันตายได้

“เจ้าภาพผู้บริจาคทานวันนี้ ผู้ที่เป็นหัวหน้าเขาเป็นคนมีธรรมกาย เข้าถึงธรรมกายละเอียดแล้ว สามารถใช้อะไรได้ต่างๆ ดังนั้นเราที่ยังไม่ได้ จงอุตสาหะพยายามเพียรเรียนให้เข้าถึงกายธรรมละเอียดนี้บ้าง ให้ถึงธรรมกายเช่นเขาบ้าง หากถึงธรรมกายเช่นนี้แล้วจะเอาตัวรอดได้ตายเสียชาติก่อนก็ได้ ถ้าวันไหนจะตายก็รู้ คือสามารถรู้ได้”

(จาก ภัตตานุโมทนาคาถา ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๔๗)

ธรรมกายนำบุญให้แก้ญาติที่ล่วงลับไปแล้วได้

“ถ้าว่ามีธรรมกายง่ายเต็มที ทำบุญเท่าไรได้หมด เพราะเหตุว่า ธรรมกายนำไปบอกให้อนุโมทนา ก็ได้สำเร็จสมความปรารถนา

แม้จะไปตกรนรก ธรรมกายนำส่วนกุศลที่ญาติอุทิศส่งไปให้ ไปถึงนรกก็ได้รับส่วนกุศลสมมาตปรารถนา พ้นจากนรกทีเดียว

ถ้าว่าเป็นเทวดาบุญหนักศักดิ์ใหญ่ได้ส่งขึ้นไป ถ้าได้เกิดเป็นสัตว์เดียรัจฉาน เป็นมนุษย์ได้ ไปให้แก้กายละเอียด ถ้ากายมนุษย์ไม่รู้เรื่อง ให้กายมนุษย์ละเอียดที่ฝันออกไป กายทิพย์ กายทิพย์ละเอียด แต่ว่า กายมนุษย์ไม่รู้เรื่อง”

(จาก ภัตตานุโมทนาคาถา ๑๖ มกราคม พ.ศ.๒๕๔๗)

ธรรมกายเป็นผู้เห็นอริยสัจ ๔

“สัจธรรมทั้ง ๔ นี้ใครเป็นคนรู้คนเห็น ธรรมกาย

ธรรมกายโคตรฏู ทั้งหยาบทั้งละเอียด ธรรมกายโสดาทั้งหยาบทั้ง
ละเอียด ธรรมกายพระสกทาคาทั้งหยาบทั้งละเอียด ธรรมกายพระ
อนาคา ทั้งหยาบทั้งละเอียด ธรรมกายพระอรหัตต์ทั้งหยาบทั้งละเอียด
เป็นผู้เห็น เป็นผู้รู้ เป็นผู้เห็นทุกขสัจ สมุทัยสัจ นิโรธสัจ มรรคสัจ เหล่านี้
นี้แหละเป็นธรรมสำคัญในพุทธศาสนา”

(จาก เขมาเขมสรณาคมน์ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๔๗)

ธรรมกายเท่านั้นไปนิพพานได้

“น้อยนักที่จะเข้าถึงฝั่ง คือนิพพานทีเดียว เข้าถึงนิพพานไม่ใช่เป็น
ของเข้าถึงได้ง่าย...นอกจากวิชานี้แล้ว ไม่มีใครไปนิพพานได้เลย ไป
นิพพานได้ก็แต่ธรรมกายเท่านั้น”

(จาก ติลักขณาทิคำถา ๔ เมษายน พ.ศ.๒๕๔๗)

ธรรมกายไปนิพพานได้ (๑)

“ตั้งแต่กายธรรม กายธรรมละเอียด กายธรรมโสดา โสดาละเอียด
กายธรรมสกทาคา สกทาคาละเอียด กายธรรมอนาคา อนาคาละเอียด
กายธรรมอรหัตต์ อรหัตต์ละเอียด ๑๐ กายนี้ไปนิพพานได้ทั้งนั้น”

(จาก รัตนสูตร ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๔๗)

ธรรมกายไปนิพพานได้ (๒)

“ถ้าว่าโดยย่อแล้วละก็ พอถึงกายธรรมหยาบละเอียดเท่านั้น ไป
นิพพานได้แล้ว”

(จาก ขันธ ๕ เป็นภาระอันหนัก ๒๙ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๖)

ที่กล่าวมาเป็นคุณเพียงเล็กน้อยของการได้เข้าถึงธรรมกาย ที่หลวงพ่อดักกล่าวไว้ในพระธรรมเทศนาของท่านยังมีกล่าวไว้อีกมากมาย

เมื่อเห็นว่าธรรมกายมีคุณมาก ควรแก่การปฏิบัติให้เข้าถึงแล้ว จะปฏิบัติให้เข้าถึงได้อย่างไร หลวงพ่อท่านได้อธิบายไว้ เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๔๗ ว่า

“ที่เราเดินทางศีล สมาธิ ปัญญา วิมุตติ วิมุตติญาณทัสสนะ ในกายมนุษย์มาถึงกายมนุษย์ละเอียด ในกายทิพย์มาถึงกายทิพย์ละเอียด ในกายรูปพรหมมาถึงกายรูปพรหมละเอียด ในกายอรูปพรหม มาถึงกายอรูปพรหมละเอียด จนกระทั่งมาถึงธรรมกาย ธรรมกายละเอียดนี้ เราต้องเดินในช่องทางของศีล สมาธิ ปัญญา วิมุตติ วิมุตติญาณทัสสนะนี้เอง”

สำหรับผู้ที่ได้ธรรมกายแล้ว หลวงพ่อได้กล่าวตักเตือน ให้รักษาธรรมกายไว้ในพระธรรมเทศนา เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ.๒๕๔๗ ว่า

“ถ้าเห็นธรรมกาย เป็นธรรมกายแล้ว แก่ไขธรรมกายนั้นให้สะอาด ให้ผ่องใสหนักขึ้น อย่าให้ยุ่ง อย่าให้มัวหมอง ถ้าเห็นบ้างไม่เห็นบ้าง อย่างนั้นยังง่อนแง่น ยังใช้ไม่ได้

ถ้าเห็นแจ่มใสบริสุทธิ์ ไม่มีราคะเหมือนกระจกส่องเงาหน้า เจ้าของเห็นเวลาไร แล้วยืมจำเวลานั้น ...แล้วใจต้องนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกายทีเดียว ค่ำมืดตีกดินเที่ยงคืนไม่ลุก ลืมตาก็แจ่มอยู่กับธรรมกายนั้น

เมื่อนอนหลับเข้าก็แล้วไป เข้าที่ไป จนกระทั่งหลับอยู่กับธรรมกาย ตื่นขึ้นก็ติดอยู่กับดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกายนั้น แจ่มจ้าอยู่เสมอ”

แต่สำหรับบางคน ได้ธรรมกายแล้วกลับทิ้งไปเสียก็มี หลวงพ่อได้ให้อโวาทไว้ในพระธรรมเทศนา เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ.๒๕๔๗ ว่า

“บางคนไม่เพียงสา มีธรรมกายใหญ่โตมหิฬารเช่นนี้แล้ว มาถึงรัตนอันประเสริฐเช่นนี้แล้วกลับไปวางเสียก็มี แปลกประหลาดนัก ลืมตาขึ้นแล้วกลับไปตาบอดก็มี อย่างนี้น่าอัศจรรย์นัก

เพราะเหตุไร เพราะไม่รู้จักเพียงสา มาพบของวิเศษประเสริฐเลิศล้ำพันประมาณ ไม่รักษาให้ควรแก่การควรเห็น ควรพบ แม้เป็นอยู่ก็เท่า กับศพ ไม่ประเสริฐเลิศอะไรนัก”

ท่านละ ได้ปฏิบัติเพื่อให้เข้าถึงธรรมกายแล้วหรือยัง

หลวงพ่อดีตั้งเป้าหมายเข้าถึงธรรมกายให้ว่า

“ถ้าเราไม่พ้นกิเลสตราบใดละก็ เราต้องเวียนว่ายตายเกิดใน กาม
ภพ รูปภพ อรูปภพ ไม่จบไม่แล้ว ต้องเข้าถึงธรรมกายให้ได้ ไปดูนิพพาน
ให้ได้ ถ้าไปดูนิพพานเห็นได้แล้วละก็ จะชอบใจสักเพียงใด”

เส้นทางไปนิพพาน ตามรอยๆ ได้นำเสนอท่านผู้อ่าน มาตั้งแต่เรื่องทางสายกลาง
เริ่มจากศูนย์กลางกาย มาถึงดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน และดวงศีล สมาธิ ปัญญา
วิมุตติ วิมุตติญาณทัสสนะ จนถึงภายในกายตามลำดับ ถึงธรรมกาย ซึ่งเป็นกายที่จะ
นำไปสู่นิพพานได้ คงทำให้ท่านผู้อ่านเห็นหนทาง และเข้าใจเส้นทางไปสู่นิพพานได้
อย่างกระจ่างขึ้น

แต่ที่ชี้แจงมาตั้งแต่ต้นในหลายตอนที่ผ่านมา ก็เป็นแต่เพียงคลี่แผนผังทางไป
นิพพานให้ดูเท่านั้น ส่วนวิธีการไปต้องอาศัยวิธีการฝึกใจให้ “หยุด” ตามคำสอน
ของหลวงพ่อดูปากน้ำที่สอนไว้เท่านั้น คงมิได้ไปด้วยการศึกษาจากตัวหนังสือนี้ได้

